

Autoreferat

1. Imię i nazwisko.

Monika Mansfeld

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

- 2015 – dyplom doktora nauk humanistycznych, uzyskany na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego

Tytuł pracy doktorskiej: *Quaestiones in duodecim libros »Metaphysicorum« Aristotelis Jana Burydana (VII księga). Edycja krytyczna i analiza historyczno-filozoficzna*; promotorka: dr hab. Hanna Wojtczak; recenzentki: prof. Elżbieta Jung, dr hab. Krystyna Krauze-Błachowicz, prof. UW

- 2016 – dyplom magistra filologii w specjalności: filologia klasyczna, uzyskany na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego

Tytuł pracy magisterskiej: *Expositio in »De anima« Aristotelis Johannis Buridani abbreviata. Edycja krytyczna*; promotor: dr. hab. Tomasz Sapota

- 2013 – dyplom filologii w specjalności: filologia klasyczna, uzyskany na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego

Tytuł pracy licencjackiej: *Krótki kurs paleografii łacińskiej dla początkujących ze szczególnym uwzględnieniem studentów filologii klasycznej*; promotor: dr. hab. Tomasz Sapota

- 2010 – dyplom magistera filozofii, uzyskany na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego

Tytuł pracy magisterskiej: *Zagadnienie post-predyamentów z Komentarza do 'Kategorii' Arystotelesa autorstwa Benedykta Hessego. Edycja krytyczna i analiza historyczno-filozoficzna wybranych zagadnień*; promotorka: dr hab. Hanna Wojtczak.

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

- 2022–obecnie, Uniwersytet Łódzki, Wydział Filozoficzno-Historyczny, adiunkt badawczo-dydaktyczny
- 2020–2022, Uniwersytet Oksfordzki, Wydział Filozoficzny – adiunkt badawczy (post-doc)
- 2017–2020, Uniwersytet Łódzki, Wydział Filozoficzno-Historyczny, Katedra Etyki – adiunkt badawczy (post-doc)

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Moje osiągnięcia naukowe, które znajdują odzwierciedlenie w publikacjach, kierowaniu i uczestnictwie w projektach badawczych, prezentacjach na konferencjach naukowych oraz warsztatach, dotyczą historii filozofii średniowiecznej i zamykają się w trzech obszarach badawczych.

Pierwszy z nich obejmuje studia nad teoriami poznania zmysłowego autorów związanych ze środowiskiem oksfordzkim w XIII i na początku XIV w., m.in. Adama z Buckfield, Adama z Whitby, Geoffreya z Aspoll, Szymona z Faversham i Waltera Burleya. Poglądy te badam na podstawie ich komentarzy do *O duszy* oraz tzw. *Mniejszych pism przyrodniczych* (*Parva naturalia*) Arystotelesa, a w szczególności komentarzy do *O zmysłach i doznaniach zmysłowych* (*De sensu et sensato*). Z tego punktu widzenia dotychczas najbardziej interesowały mnie próby zmierzenia się z tekstem Arystotelesa komentatorów z pierwszej połowy XIII w., takich jak anonimowy komentarz *Finito libro De anima* czy komentarze autorstwa lub przypisywane Adamowi z Buckfield, których twórcy nie dysponowali jeszcze rozbudowaną bazą tłumaczeń łacińskojęzycznych tekstów antycznych ani nie mieli dostępu do większości literatury przedmiotu: czy wypracowano wówczas *communis opinio doctorum* w zakresie antropologii filozoficznej, które poglądy były powszechnie podzielane, a które pozostały jedynie separowanymi interpretacjami, które okazały się ślepyimi zaułkami historii filozofii. Z perspektywy filologicznej natomiast badałam, na ile niedoskonałość łacińskiego tłumaczenia *De sensu et sensato* wpłynęła na treść i formę trzynasto- i czternastowiecznych interpretacji tego tekstu.

Publikacje naukowe skoncentrowane na tej tematyce składają się na cykl powiązanych tematycznie tekstów nt. *Teorie poznania zmysłowego w Oksfordzie w XIII i na początku XIV w.*, który obejmuje siedemnaście publikacji, z czego dziesięć stanowią publikacje samodzielne, sześć powstało we współautorstwie z dr. hab. Markiem Genslerem, prof. UŁ oraz jedna we współautorstwie z dr. hab. n. med. Moniką Michałowską, prof. UMED i dr. hab. Markiem Genslerem, prof. UŁ.

Publikacje, których jestem jedynym autorem, dotyczą przede wszystkim komentarzy do *De sensu et sensato* oraz *De anima* powstałych w Oksfordzie w XIII w.¹ Większość z nich powstała jako efekt trzech projektów badawczych: dwóch projektów indywidualnych finansowanych przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej: wyjazdu badawczego realizowanego w latach 2020–2022 na Uniwersytecie Oksfordzkim *The Theory of Sensual Perception in the 13th Century Oxford* w ramach Programu Ignacego Bekkera i programu powrotowego Komponent krajowy realizowanego w 2023–2024 na Uniwersytecie Łódzkim: *Relacja ciało-dusza w filozofii przyrody Geoffreya z Aspall* oraz finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki w ramach programu OPUS 26 projektu zespołowego pod moim kierownictwem: *Teoria poznania zmysłowego Geoffreya z Aspall. Edycja krytyczna i analiza historyczno-filozoficzna jego „Quaestiones super De sensu et sensato Aristotelis”* (pozosytałymi członkami zespołu są dr hab. Marek Gensler, prof. UŁ oraz dr hab. n. med. Monika Michałowska, prof. UMED).

W cyklu publikacji poświęciłam dużo uwagi próbie uporządkowania tradycji komentatorskiej do *De sensu et sensato* powstałych w Oksfordzie w XIII i na początku XIV w., ponieważ we współczesnym środowisku badaczy tego obszaru tematycznego wciąż nie ma zgody ani co do liczby zachowanych tekstów, ani ich podziału na redakcje, ani precyzyjnej lub chociaż przybliżonej datacji. Pozostaje nierozwiązana również kwestia autentyczności niektórych z nich. W tym celu przygotowałam repertorium komentarzy do tego traktatu, zaproponowałam też inną datację anonimowego tekstu *Finito libro De anima*, uznając go za najwcześniejszy dostępny współcześnie komentarz do *De sensu et sensato*, powstały przed 1230 r., kiedy to przetłumaczone zostało *Epitome do De sensu et sensato* Awerroesa. Dowiodłam tym samym, że tekst ten nie mógł zostać napisany przez Adama z Buckfield,

¹ Są to następujące pozycje: M. Mansfeld, *Complexion in Geoffrey of Aspall's Quaestiones super De sensu et sensato Aristotelis*, „Przegląd Tomistyczny” 29 (2023), s. 43–58; M. Mansfeld, *Anonymous Oxonian Dubitationes on Aristotle's De sensu et sensato (Prague, Metropolitan Chapter, Ms. M. 80, ff. 131vb–132vb)*, „Argument” 12/2 (2022), s. 329–348; M. Mansfeld, *The World of Senses. On the Process of Cognition in Walter Burley*, w: M. Gensler, M. Mansfeld, M. Michałowska (eds.), *The Embodied Soul. Aristotelian Psychology and Physiology in Medieval Europe between 1200 and 1420*, Cham 2022, s. 229–251; M. Mansfeld, *The Middle Color: A History of a Problem in Thirteenth Century Oxford Commentaries on De sensu et sensato*, „Analiza i Egzystencja” 54 (2021), s. 127–154; M. Mansfeld, *Descriptio codicis 24, qui in Bibliotheca Cathedrali Pamplonensis asservatur*, „Studia Antyczne i Mediewistyczne” 16[51] (2018), s. 97–114; M. Mansfeld (ed.), *Commentarium in De sensu et sensato*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Brill 2025, s. 77–142; M. Mansfeld (ed.), *Commentarium in De longitudine et breuitate vitae*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Brill 2025, s. 242–281; M. Mansfeld (ed.), *Commentarium in De memoria et reminiscencia*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Brill 2025, s. 282–322; M. Mansfeld (ed.), *Commentarium in De motu animalium*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Brill 2025, s. 323–372; M. Mansfeld, *Expositio in "De anima" Aristotelis secundum Johannem Buridanum abbreviata. An Edition*, „Cahiers de l'Institut du Moyen-Âge Grec et Latin” 85 (2016), s. 87–127.

któremu był on przez długi czas przypisywany, gdyż autor komentarza *Finito libro De anima* musiał być aktywny naukowo co najmniej 10 lat przed rozpoczęciem kariery akademickiej Adama. W podobny sposób skorygowałam autorstwo komentarza w formie tzw. *dubitationes* do *De sensu et sensato* Arystotelesa zachowanego w praskiej Knihovně pražské metropolitní kapituly, rkp. M 80, ff. 131vb–132vb, który dotąd niesłusznie przypisywano Szymonowi z Faversham (†1306), nauczycielowi Waltera Burleya. Komentarz faktycznie powstał o wiele wcześniej, w latach 50. XIII w., najprawdopodobniej w środowisku oksfordzkich franciszkanów. Wyróżniłam ponadto dwie redakcje (A i B) komentarza do *De sensu et sensato* Adama z Whitby. Wyniki wyżej opisanych badań zaprezentowałam m.in. na Uniwersytecie Masaryka w Brnie na konferencji *Editing Reconsidered: Editors, Users and Curators of Medieval Sources in the 21st Century (What Came First: the Egg or the Hen? Determining the Order of Origin of the Oxford Commentaries on Aristotle's De sensu et sensato)* oraz podczas zorganizowanych przeze mnie warsztatów online nt. *Oxford Commentaries on Aristotle's De sensu et sensato in the Middle of the Thirteenth Century*.

Obecnie skupiam się na rekonstrukcji poglądów dotyczących poszczególnych zmysłów i ich przedmiotów. Poza opublikowanym już studium nad oksfordzkimi poglądami autorów trzynastowiecznych na temat natury koloru, omówiłam ponadto trzy inne zmysły opisane w Arystotelesowym *De sensu et sensato*, a mianowicie dotyk (2023, Nijmegen, Radboud University, *Is Touch the Only Sense an Animal Needs? A Study of the Oxford Commentaries on De sensu et sensato from the Thirteenth Century*; tekst oddany do druku), węch (2024, Praga, Czeska Akademia Nauk, *Discussions on the Nature of Smell and Scent in the De sensu et sensato Commentaries in the Thirteenth Century Oxford*) oraz smak (z dr. hab. Markiem Genslerem, Paryż, Université Paris Cité, *A Question of Taste. Investigating Medical Sources in Geoffrey of Aspill's Ideas of Sensory Perception*). Najistotniejszym elementem tych studiów jest wykazanie, że istniała duża zbieżność poglądów na temat funkcjonowania poszczególnych zmysłów, która miała swe źródło w specyfice nauczania filozofii przyrody na Uniwersytecie Oksfordzkim od połowy XIII w. Zajęcia ze studentami prowadzono bowiem korzystając z ustandaryzowanego zbioru przekładów pism przyrodniczych Arystotelesa na łacinę, który następnie kilkakrotnie opatrywano komentarzami literalnymi, glosami oraz innego typu uwagami, tworząc tzw. Głosę Oksfordzką – zbiorowy komentarz, swoiste kompendium wiedzy na temat filozofii przyrody, będące zarazem pomocą dydaktyczną jak i aktualizowaną na bieżąco literaturą przedmiotu. Badając Głosę do Arystotelesowego *De sensu et sensato* odkryłam, że stanowiła ona główne źródło oksfordzkiego nauczania na temat zmysłów. Natomiast badając trzynastowieczne poglądy na

temat przedmiotu, medium oraz organu odpowiedzialnego za dotyk, wskazałam, jak bardzo są one zakorzenione w filozofii Awerroesa, zwłaszcza jeśli chodzi o dychotomię tego, co w zmysłach duchowe (*spirituale*), a co materialne (*materiale*). Opierając się na tej dychotomii, wyjaśniłam doktrynalne podstawy hierarchii zmysłów wprowadzonej przez autorów takich jak Adam z Buckfield i Geoffrey z Aspall, wskazując, że umiejscowienie dotyku u podstaw hierarchii zmysłów wynika z przekonania o maksymalnej ilości pierwiastka materialnego i minimalnej ilości pierwiastka duchowego w dotyku, zaś wzroku na jej szczycie, ponieważ ten został uznany za zmysł najbardziej „duchowy” i najmniej materialny z natury.

Zebrawszy znaczną grupę badawczy zajmujących się tematyką zmysłów i teoriami poznania zmysłowego w średniowieczu, wraz z dr. hab. Markiem Genslerem, prof. UŁ oraz dr hab. Moniką Michałowską z UMEDu w dniach 16–17 października 2025 r. zorganizowałam międzynarodową konferencję naukową poświęconą późnośredniowiecznym rozważaniom nad tzw. zmysłami zewnętrznymi (wzrok, słuch, węch, smak i dotyk) oraz zmysłami wewnętrznymi (takimi jak zmysł wspólny, wyobraźnia/fantazja i pamięć). Uczestniczyło w niej 15 mediewistów z 8 krajów (Belgia, Czechy, Irlandia, Kanada, Meksyk, Polska, Szwajcaria i Włochy). Wystąpienia obejmowały szeroko rozumianą tematykę zmysłów i poznania zmysłowego u autorów poczynając od Jana Blunda (wczesny XIII w.) na piętnastowiecznych koncepcjach poznania wzrokowego i pamięci skończywszy.

Równolegle z tworzeniem analiz doktrynalnych opracowuję edycje krytyczne wybranych tekstów, ponieważ, poza moimi dotychczasowymi działaniami na tym polu, żaden trzynastowieczny oksfordzki komentarz do *De sensu* nie doczekał się jeszcze współczesnego wydania. Oznacza to, że zdecydowana większość tekstów, które analizuję, zachowała się do czasów współczesnych wyłącznie w rękopisach, najczęściej jako jedyna kopia danego tekstu, i że z tego powodu są one niedostępne dla szerszego grona odbiorców. Staram się wypełnić lukę w dostępie do tekstów źródłowych poprzez opracowywanie i publikowanie edycji krytycznych, jeśli nie w całości, to przynajmniej dużych passusów poświęconych badanym przeze mnie zagadnieniom.

Druga grupa publikacji cyklu powstała we współautorstwie z dr. hab. Markiem Genslerem, prof. UŁ w ramach kierowanego przez niego projektu badawczego *Problem relacji ciało-umysł w filozofii Waltera Burleya. Komentarz do „Parva Naturalia” Arystotelesa*, finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki. Jako zatrudniona na stanowisku post-doc uczestniczyłam w jego realizacji w latach 2017–2021². Głównym materialnym rezultatem

² W wyniku tej współpracy powstały następujące teksty: M. Mansfeld, M. Gensler, *Walter Burley on the “Spiritus” in the “Parva naturalia” Commentaries*, „Przegląd Tomistyczny” 28 (2022), s. 177–192 (na podstawie wystąpienia

naszego projektu stanowi monografia *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition* wydana w 2025 r. w wydawnictwie Brill. Przygotowałam w niej edycje krytyczne czterech komentarzy Burleya: do *De sensu et sensato*, *De longitudine et brevitate vitae*, *De memoria et reminiscencia* oraz *De motu animalium*. Wstęp do edycji został opracowany wspólnie, stąd trudno precyzyjnie określić mój wkład. Samodzielnie opracowałam techniczne opisy rękopisów, *stemma codicum*, zasady edycji oraz byłam odpowiedzialna za korektę filologiczną łacińskojęzycznych części publikacji. Zidentyfikowałam również przeważającą część odniesień jawnych (głównie do pism Arystotelesa, Awicenny i Awerroesa) i niejawnych, w tym niejawne źródła inspiracji Burleya, na których oparł znaczną część swoich komentarzy. Wskazałam, że Walter Burley inspirował się, czasami wręcz do granic niewolniczego naśladownictwa, współczesnymi mu komentarzami do *Parva naturalia*, m.in. Tomasza z Akwinu (*De sensu et sensato*), Szymona z Faversham (*De somno et vigilia*), Adama z Buckfield (*De memoria*) i Piotra z Owernii (*De motu animalium*). Na podstawie mojej kwerendy powstał ponadto rozdział wstępu o recepcji tradycji *Parva naturalia* przed powstaniem komentarza Waltera Burleya.

Podobnie ma się sprawa z pozostałymi wyżej wymienionymi tekstami we współautorstwie: nie da się precyzyjnie wyznaczyć, w jakiej mierze przyczyniłam się do tego ja, a w jakiej dr hab. Marek Gensler, ponieważ były one pisane wspólnie: wspólnie poddawaliśmy dyskusji materiał, jakim dysponowaliśmy, wspólnie formułowaliśmy hipotezy oraz wyciągaliśmy wnioski. Jeśliby jednak spróbować sztucznie wyznaczyć taki podział, polegałby on zapewne na tym, że sama poświęcam więcej uwagi opracowaniu tekstów łacińskich (zwłaszcza w kontekście ustalania tradycji przekazu tekstów, tworzenia edycji krytycznych oraz analiz porównawczych, poszukiwania źródeł doktrynalnych itp.), podczas gdy dr hab. Marek Gensler dba przede wszystkim o spójność wywodu autora, którego tekst analizuje, a także filologiczną stronę tekstu, zwłaszcza w przypadku tekstów

na konferencji *Medieval Arabic and Latin Conceptions of Spirit: Between Philosophy, Theology, and Medicines* w 2022 w Monachium); M. Gensler, M. Mansfeld, *The Mechanism for Sustaining Life in Walter Burley's Parva naturalia Commentaries*, w: *A Question of Life and Death. Living and Dying in Medieval Philosophy*, ed. J.-M. Counet, Turnhout 2022, s. 129–143 (na podstawie wystąpienia na konferencji XXIII Annual SIEPM Colloquium: *A Question of Life and Death: Living and Dying in Medieval Latin Philosophy, 1200–1500* w 2028 w Leuven); M. Gensler, M. Mansfeld, *A Young Master and His Library: Walter Burley's Sources for Commenting the 'Parva naturalia'*, w: *Die Bibliothek – The Library – La Bibliothèque. Denkräume und Wissensordnungen*, ed. A. Speer, L. Reuke, Berlin/Boston 2020, s. 238–249; M. Gensler, M. Mansfeld, *The Physiology of Divination in Walter Burley*, „Przegląd Tomistyczny” 25 (2019), s. 429–443 (na podstawie wystąpienia na konferencji *Sleep and Wakefulness: A Dyadic Life* w 2019 w Mediolanie); M. Gensler, M. Mansfeld, *Waltera Burleya kwestie do Arystotelesowego O długości i krótkości życia (Pierwsze tłumaczenie na język nowożytny)*, „Przegląd Tomistyczny” 24 (2018), s. 473–486 i *Introduction*, w: *Walter Burley's Commentaries on Aristotle's Parva Naturalia. A Critical Edition*, Leiden–Boston 2025, Brill, s. 1–74.

angielskojęzycznych. Uznaliśmy, że mój udział procentowy autorstwa tych publikacji wynosi 50%.

W ramach współpracy z dr hab. n. med. Moniką Michałowską, prof. UMED i dr. hab. Markiem Genslerem, prof. UŁ powstał tom wieloautorski pod naszą redakcją, *Embodied Soul. Aristotelian Psychology and Physiology in Medieval Europe between 1200 and 1420*, Cham 2022, który opatrzone zostały wspólnie napisanym wstępem. Mój wkład we wstęp obejmował przede wszystkim rekonstrukcję etapów recepcji poszczególnych pism składających się na *Parva naturalia* na średniowiecznych uniwersytetach w okresie między XIII a XV w. (33% całości).

Drugi obszar badawczy, do którego należą wyniki mojej dotychczasowej pracy naukowej, obejmuje studia nad późnośredniowieczną filozofią nominalistyczną, a zwłaszcza metafizyką w duchu nominalizmu na Uniwersytecie Paryskim (Jan Burydan i Marsyliusz z Inghen) i Uniwersytecie Karola w Pradze (Jan z Ziębic) oraz krakowską recepcją idei nominalistycznych w logice (Benedykt Hesse, Paweł z Pyskowic i anonimowy autor komentarza zachowanego w Bibliotece Jagiellońskiej w rkp. BJ 1941). Metafizykę nominalistyczną badałam głównie w oparciu o komentarz Jana Burydana do *Metafizyki* Arystotelesa w tzw. redakcji ostatecznej (*lectura ultima*), prezentującej poglądy tego filozofa w najbardziej dojrzałej formie. Badania te stanowiły podstawę mojej rozprawy doktorskiej; w 2011 r. uzyskałam na nie fundusze z Narodowego Centrum Nauki w ramach programu Preludium 1: *Edycja krytyczna „Quaestiones In »Metaphysicen« Aristotelis” Jana Burydana (VII księga)*. Skupiwszy się na zawartości siódmej księgi dzieła, poddałam analizie trzy rodzaje definicji wyszczególnione i opisane przez Burydana w tym dziele (definicja istotowa, nominalna i przyczynowa), a także prześledziłam ich zastosowanie w różnych gałęziach nauki. Opracowałam edycję krytyczną wspomnianej siódmej księgi komentarza, którą opatrzyłam rozbudowanym wstępem edytorskim. Poglądy metafizyczne Jana z Ziębic badałam w kontekście jego poglądów na temat natury powszechników (*universalia*) również na podstawie księgi siódmej jego komentarza do *Metafizyki* Arystotelesa – wykazałam, że jest to pierwsza znana dotąd konsekwentnie nominalistyczna teoria powszechników, o wiele bardziej radykalna od Burydanowskiej, co sprawia, że komentarz Jana z Ziębic jest pod tym względem wyjątkowy. Trudności badaniu tego tekstu spowodowane są jednak przez fakt, że zachował się on w pojedynczym rękopisie (Munich, Bayerische Staatsbibliothek, Clm 26929), został przepisany/zapisany ze słuchu w sposób bardzo skrótowy i niedbały, co utrudnia jednoznaczne odczytania, i, co za tym idzie, interpretację. Rezultaty badań prowadzonych nad metafizyką Jana z Ziębic wraz z edycją krytyczną kwestii poświęconych zagadnieniu statusu uniwersaliów

zostały przedstawione na konferencjach *Studying the Arts in Medieval Bohemia I i II* zorganizowanych przez stowarzyszenie *Studia Artistarum* w 2016 i 2021 na praskiej Czeskiej Akademii Nauk, a następnie opublikowane w rozdziale *Prolegomena to a Study of John of Münsterberg's Commentary on the Metaphysics*, w: *Studying the Arts in Late Medieval Bohemia. Production, Reception and Transmission of Knowledge*, red. O. Pavlíček, Turnhout 2021, s. 155–173 oraz artykule *Utrum tantum signa sunt universalia. A Question from John of Münsterberg's Commentary on the Metaphysics (VII, 32)*, „Przegląd Tomistyczny” 24 (2018), p. 211–226. Publikacja podsumowująca projekt, *John of Münsterberg's Theory of Universals*, jest obecnie na etapie recenzji; docelowo ma stanowić rozdział monografii wieloautorskiej *Studying the Arts in Medieval Bohemia II* również pod redakcją dr. Oty Pavlíčka.

W kontekście średniowiecznej logiki jako członkini zespołu badawczego brałam udział w projekcie prof. Mikołaja Olszewskiego *Corpus Philosophorum Polonorum* oraz trzech projektach kierowanych przez moją promotorkę, prof. Hannę Wojtczak. Mój udział w *Corpus Philosophorum Polonorum*, projekcie realizowanym przez prof. Mikołaja Olszewskiego w latach 2011–2016, finansowanym przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki polegał na przygotowaniu edycji krytycznych partii następujących tekstów: qu. 20–54 z *Kwestii do „Isagogi” Porfiriusza Benedykta Hessego*, ks. IV–VI *Kwestii do „Fizyki” Arystotelesa według Benedykta Hessego* oraz *Kwestii do „Kategorii” Arystotelesa Benedykta Hessego*. W tym ostatnim zadaniu badawczym byłam odpowiedzialna za opracowanie kwestii poświęconych kategorii jakości (qu. 49–61), działania i doznawania (qu. 62–65), miejsca i czasu (qu. 66–67), posiadania (qu. 68) oraz tzw. post-predyamentów (qu. 69–75), czyli ostatniej części *Kategorii*, w której Arystoteles omawia zagadnienia takie jak typy opozycji, różne znaczenia terminów ‘nadrzędny’, ‘równorzędny’ oraz ‘mieć’, a także sześć rodzajów ruchu. W moich badaniach nad tym tekstem skupiałam się na czterech typach opozycji, wśród których wyróżnia się stosunek (*ad aliquid*), przeciwieństwo (*contrarietas*), brak i posiadanie (*privatio et habitus*) oraz twierdzenie i przeczenie (*affirmatio et negatio*). Porównałam pod względem poglądów na temat liczby i właściwości poszczególnych typów opozycji dostępne krakowskie komentarze z 1. poł. XV w., czyli Benedykta Hessego, Pawła z Pyskowic oraz anonimowego komentarza zachowanego w rękopisie BJ 1941, a wyniki tej analizy opublikowałam w *Studiach Antycznych i Mediewistycznych* 12 [47] w 2014 (*Miejsce postpredyamentów w nauczaniu mistrzów krakowskich I poł. XV w.*). Na lubelskim Spotkaniu Edytorów w 2018 r. (wystąpienie: *Modus legendi wybranych krakowskich komentarzy filozoficznych*) zaproponowałam nowy sposób czytania kwestii charakterystycznych dla uczonych krakowskich w 1. poł. XV w. Polega on na nieliniowym czytaniu kwestii, polegającym na naprzemiennym czytaniu zarzutów i odpowiedzi

na nie oraz interpretowanie kolejnych zarzutów w świetle tego, co zostało wcześniej zasugerowane jako możliwe rozwiązanie problemu w poprzedzającej je odpowiedziach, co podkreśla dialektyczny charakter tego rodzaju komentarzy.

W ramach projektu *Źródła doktrynalne nauczania ars vetus na Uniwersytecie Krakowskim w I połowie XV wieku. Część I – Kategorie*, kierowanego przez prof. Hannę Wojtczak, realizowanego w latach 2014–2019, finansowanego przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki, brałam udział w przygotowaniu edycji krytycznej anonimowego komentarza do *Kategorii* zachowanego w Bibliotece Jagiellońskiej pod sygnaturą BJ 1941 (kwestie poświęcone post-predykamentom). Byłam także członkinią trzeciego zespołu kierowanego przez prof. Wojtczak w projekcie *Przygotowanie edycji krytycznej przypisywanego Benedyktowi Hessemu komentarza do „Kategorii” zachowanego w rękopisie BJ 1900 ff. 124v–272v*, realizowanym w latach 2011–2015, finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki, gdzie byłam odpowiedzialna za opracowanie części komentarza dotyczącego kategorii analogicznych do tych u Benedykta Hessego, czyli jakości, działania i doznawania, miejsca i czasu, posiadania oraz tzw. post-predykamentów.

Moja rola w projekcie *Corpus Operum Marsilii de Inghen*, realizowanym w latach 2012–2015, finansowanym przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki polegała natomiast na przygotowaniu edycji krytycznej dotychczas niewydanego komentarza Marsyliusza z Inghen w formie kwestii do *Analitik wtórych* Arystotelesa. W toku prac odkryłam jednak, że oba rękopisy składające się na tradycję przekazu tego dzieła zawierają faktycznie dwie różne jego redakcje, niesprowadzalne do siebie nawzajem i, co gorsza, nieczytelne w oderwaniu od siebie. Problemy, jakie napotkałam w pracy edytorskiej, oraz rezultat w postaci niemożności opracowania edycji tego tekstu opisałam w rozdziale *Is a Critical Edition of Marsilius of Inghen's Question Commentary on the Posterior Analytics Possible? Problems and Perspectives* (tom redagowany przez dr Grazianę Ciołę, w recenzji). W ramach tego samego projektu opracowałam skrócone redakcje komentarzy Marsyliusza do *Logiki starej* (*Ars vetus*) oraz *Analitik wtórych*.

Trzeci obszar, na którym skupiała się moja dotychczasowa działalność naukowa to szeroko rozumiana kultura uniwersytecka wraz z jej przejawami w postaci mów uniwersyteckich i quodlibetów, czyli dysput uniwersyteckich, które odbywały się na wielu, choć nie wszystkich, uniwersytetach europejskich w dojrzałym średniowieczu z okazji najważniejszych uroczystości akademickich, najczęściej raz lub dwa razy w roku. Chociaż ich forma różniła się na wielu uniwersytetach, w ogólnym zarysie polegały one na prowadzeniu przez kadrę dysput na dowolny, zadany przez uczestników/mistrza ceremonii

(quodlibetariusza) temat. Quodlibetami zajmuję się jako członkini zespołu badawczego projektu kierowanego przez dr. Otę Pavlička: *ACADEMIA. Reconstructing Late Medieval Quests for Knowledge: Quodlibetal Debates as Precursors of Modern Academic Practice*; finansowanego przez European Research Council. Dotychczas poświęciłam się kwerendzie mającej na celu identyfikację i opis quodlibetów zachowanych w bibliotekach Wielkiej Brytanii i Irlandii, a także przygotowałam transkrypcję quodlibetu Jana z Ziębic nt. *Utrum omne praedicatum perfectionale conveniat primo enti omnipotenti* zachowanego w Bibliotece Wrocławskiej, Mil. IV. 94. Aby zwiększyć możliwości publikacyjne w tym obszarze badawczym, wspólnie z grupą grupą środkowoeuropejskich badaczy założyliśmy serię wydawniczą w wydawnictwie Brepols *Intellectual Practice and Thought at Late Medieval and Early Modern Universities Series (IPA)*, w której pełnię obecnie funkcję członkini rady redakcyjnej.

W kontekście mów uniwersyteckich natomiast jestem członkiem zespołu kierowanego przez dr. Macieja Stanka *Krakowskie XV-wieczne kazania uniwersyteckie ze szczególnym uwzględnieniem „Recommendationes scientiarum” oraz „Principia” do pism filozoficznych*, finansowanego przez Narodowy Program Rozwoju Humanistyki. Obecnie opracowuję edycję krytyczną *Propter scire se studere prosecutus est* Macieja z Łabiszyna oraz wspólnie z dr. Stankiem badam zależności doktrynalne i zapożyczenia z innych mów krakowskich, m.in. autorstwa Mikołaja Tempelfelda z Brzegu.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

W trakcie prowadzonych badań podejmowałam aktywność naukową realizowaną w następujących instytucjach naukowych (wyłącznie dłuższe pobyty naukowe i staże):

- a. 01.05.2024–01.08.2024, Czechy, Praga, Czeska Akademia Nauk. Był to pobyt o charakterze naukowym – wspólnie z dr. Otą Pavličkiem opracowywaliśmy edycję krytyczną i analizę historyczno-filozoficzną jedynej zachowanej kwestii quodlibetalnej Jana z Ziębic: *Utrum omne praedicatum perfectionale conveniat primo enti omnipotenti*.
- b. 01.09.2020–01.09.2022, Wielka Brytania, Oksford, Uniwersytet Oksfordzki. Odbyłam tam staż naukowy w ramach Programu Ignacego Bekkera finansowany przez Polską Agencję Wymiany Akademickiej. Projekt polegał na opracowaniu poglądów na temat poznania zmysłowego wybranych autorów trzynastowiecznych komentarzy do *O*

zmysłach i poznaniu zmysłowym na podstawie materiałów rękopiśmiennych. Nawiązałam wówczas współpracę z prof. Cecilią Trifogli z All Souls College, która zajmuje się filozofią średniowieczną oraz edytorstwem tekstów źródłowych napisanych w Oksfordzie w XIII w.

- c. 01.–31.03.2020, Wielka Brytania, Londyn, Biblioteka Brytyjska oraz Biblioteka Wellcome. Pobyt obejmował kwerendę biblioteczną: studia nad tradycją medyczną tamtego okresu, konsultacje rękopisów oraz pozyskanie materiałów do pracy nad teoriami zmysłowymi w XIII w., w tym edycji krytycznych tekstów źródłowych. Wyjazd był możliwy dzięki stypendium Lanckorońskich z Brzezia.
- d. 1.04–31.05.2019, Niemcy, Erfurt-Gotha, kwerenda biblieczna i studia nad anonimowym komentarzem do *Parva naturalia* (Q.312) możliwa dzięki stypendium Fritz Thyssen Stiftung.
- e. 01.06–12.07.2016, Stany Zjednoczone, St. John's University, Hill Museum & Manuscript Library – kwerenda katalogowa i biblieczna, która obejmowała m.in. identyfikację autorów tekstów, które HMML przechowuje w formie mikrofilmów; wyjazd możliwy dzięki otrzymaniu Heckman Stipend ufundowanego przez HMML.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Od r.a. 2022/23, kiedy rozpoczęłam nauczanie na Uniwersytecie Łódzkim, prowadziłam zajęcia w języku polskim i angielskim dla studentów filozofii (studiów I i II stopnia), okcydentalistyki (studiów I stopnia), a także wykłady dla studentów ekonomii w języku angielskim (studia II stopnia). Odbylałam ponadto szereg zajęć w ramach programu Erasmus. Zrealizowałam następujące zajęcia obligatoryjne i wybierane przez studentów na podstawie autorskich programów (w kolejności alfabetycznej):

- a. Ancient Conceptions of Femininity (Erasmus);
- b. Animal-Monster-Human-Hero-God: Ancient and Medieval Anthropology at its Borders (filozofia + Erasmus);
- c. Body and Soul Through the Ages: Ancient and Medieval Perspectives (Erasmus);
- d. Ćwiczenia w języku obcym – Cynic ethics (filozofia);
- e. Ćwiczenia w języku obcym – The History of Colours (filozofia + Erasmus);
- f. Ćwiczenia w języku obcym – zajęcia konwersatoryjne (filozofia);

- g. Ćwiczenia w języku polskim – Przyjaźń oczami myślicieli starożytnych i średniowiecznych (filozofia);
 - h. Ćwiczenia w języku polskim – Uczty jako teksty, preteksty i konteksty rozważań filozoficznych (filozofia);
 - i. Filozoficzne podstawy nauk humanistycznych i społecznych (okcydentalistyka);
 - j. Moduł 04 – ćwiczenia projektowe (filozofia) – trzykrotnie;
 - k. Philosophy – wykład (economics) – czterokrotnie;
 - l. The Art of Living. The Roman Stoics and Epicureans on the Good Life (Erasmus);
 - m. Translatorium – On the Length and Shortness of Life – Master Peter of Ireland on Aristotle (filozofia)
 - n. Translatorium – The Language Puzzle (filozofia);
 - o. Warsztaty z języka obcego (okcydentalistyka) – czterokrotnie.
7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

—

.....
(podpis wnioskodawcy)